

פאפיראסן

Papirosn

Moderato

A kal-te nakht a ne-pel-di-ke finster u-metum, shteyt a yin-ge-le fartroyert un kukt zikh arum Fun
 5 re-gn shittst im nor a vant, a ko-shi-kl halt er in hant, un zay-ne oy-gn be-tn ye-dn shtum. Ikh
 9 hob shoyt nit keyn koyekh mer a - rumtsugeyn in gas, hunge-rik un op-ge-ri-sn funem re-gn nas. Ikh
 13 shlep a-rum zikh fun ba-gi-nen, key-ner git nit tsu far-di-nen, a - le la-khn, ma-khn fun mir
 16 shpas. Ku-pi-tye koyft zhe, koyft zhe pa - pi - ro - sn, tru - ke-ne, fun re - gn nit far -
 20 go - sn. koyft zhe bi-lik be-ne-mo-nes, koyft un hot oyf mir rakh mo nes, ra-te-vet fun hunget mikh a -
 24 tsind! Ku-pi-tye koyft zhe shvebelakh an - ti - kn, der-mit vert ir a yo-si-mil derk-vi - kn. Um-
 29 zisr mayn shrayen un mayn loy-fn, keyner git bay mir nit koyfn, oysgeyn vel ikh mu-zn vi a hunt...

רעפֿרען:

קופישע קויפט זשע קויפט זשע פאפיראסן,
 טרוקענע פֿון רעגן נישט פֿארגאסן.
 קויפט זשע ביליק בנאמנות,
 קויפט און האָט אויף מיר רחמנות,
 ראטעוועט פֿון הונגער מיך אַצינד!

קופישע קויפט זשע שוועבעלאך אַנטיקן,
 דערמיט ווערט איר א יתומל דערקוויקן.
 אומזיסט מיין שרייען און מיין לויפֿן,
 קיינער וויל ביי מיר נישט קויפֿן,
 אויסגיין וועל איך מוזן ווי אַ הונט...

אַ קאַלטע נאַכט אַ נעפֿלדיקע פֿינצטער אומעטום,
 שטייט אַ יינגעלע פֿאַרטרויערט און קוקט זיך אַרום.
 פֿון רעגן שיצט אים נאָר אַ וואַנט,
 אַ קאַשיקל האַלט ער אין האַנט,
 און זיינע אויגן בעטן יעדן שטום.

איך האָב שוין נישט קיין כוח מער אַרומצוגיין אין גאָס,
 הונגעריק און אַפגעריסן פֿונעם רעגן גאָס.
 איך שלעפֿ אַרום זיך פֿון באַנינען,
 קיינער נישט נישט צו פֿאַרדינען,
 אלע לאָבן מאַכן פֿון מיר שפּאַס.

איך האב געהאט א שוועסטערל א קינד פון דער נאטור,
מיט מיר צוזאמען זיך געשלעפט האט זי א גאנצן יאָר.
מיט איר געווען איז מיר פיל גרינגער,
לייכטער ווערן פלעגט דער הונגער,
ווען איך פלעג א קוק טאן נאָר אויף איר.

מיטאמאל געוואָרן איז זי שוואַך און זייער קראַנק,
אויף מינע הענט איז זי געשטאַרבן אויף א גאסן באַנק,
און אז איך האָב זי פאַרלוירן,
האָב איך אַלץ שוין אָנגעוויירן,
זאָל דער טויט שוין קומען אויך צו מיר.

מיין טאטע אין מלחמה האָט פאַרלוירן זיינע הענט,
מיין מאמע האָט די צרות מער אויסהאַלטן נישט געקענט;
יונג אין קבר זי געטריבן,
בין איך אויף דער וועלט פאַרבליבן,
אומגליקלעך און עלנט ווי א שטיין.

ברעקלעך קלייב איך אויף צום עסן אויף דעם אַלטן מאַרק,
א האַרמע באַנק איז מיין געלעגער אין דעם קאַלטן פאַרק.
אין דערצו די פּאָליציאַנטן,
שלאָגן מיר מיט שווערן קאַנטן,
ס'העלפט נישט מיין געבעט און מיין געוויין.